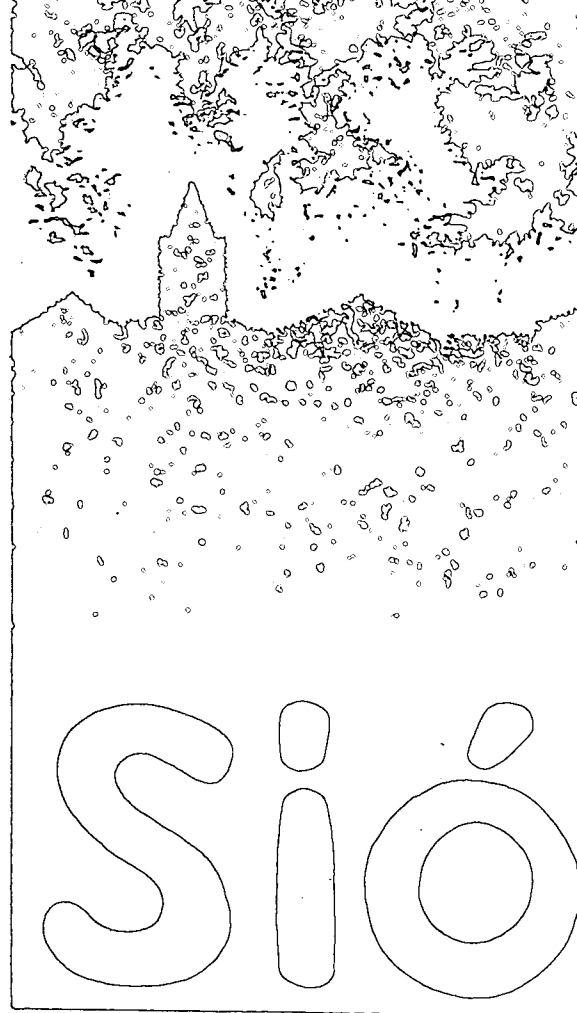

Templo Parroquial

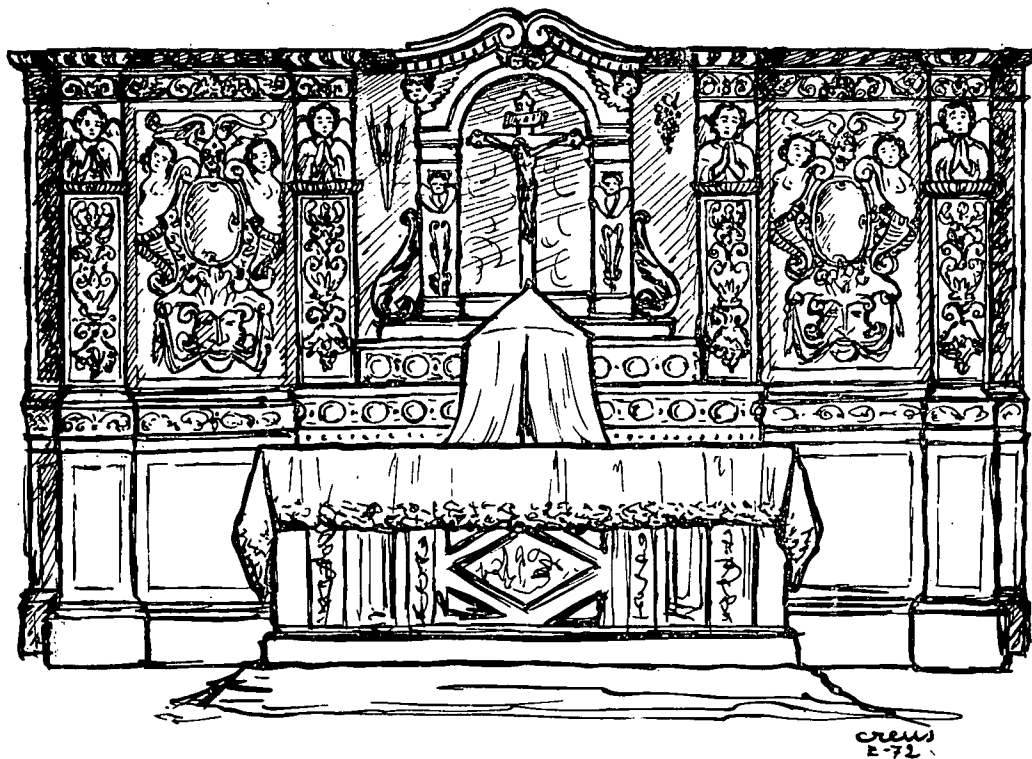
Capilla del Socós

Como última mirada a la Capilla del Socós, contemplemos la parte baja del Altar, que está incompleta ya que los plafones de su base están sin decorar por ser de nueva factura, sin embargo son de singular belleza los trabajos de talla que adornan los otros plafones de esta parte del altar; figuras de Angeles de medio cuerpo en actitud orante, torsos desnudos que emergen de adornos vegetales. guirnaldas, frisos, etc. componen un conjunto artístico de gran armonía.

CREUS

Sió

Número 95

Año 9

AGRAMUNT

Enero de

1972

EL "CUC DEL BLAT"

Esta plaga está producida por el Zabrus Tenebroides que es un insecto del orden Coleóptera de la familia Carabide.

Ataca al trigo y a la cebada en ciertas zonas, no siendo plaga generalizada. Si bien, tiene unas zonas propensas de ataque: Sur de España, alrededores de Madrid, Valladolid y Sta. Coloma de Queralt.

Este insecto es de color negro llega a alcanzar 3,5 cms. de longitud. Tiene 4 alas siendo el par delantero de naturaleza coriácea y de forma surcada.

El insecto aparece al final de la primavera cuando el trigo está en granazón, sube por la caña y separando con las patas las glumas, consume el grano.

En verano baja al suelo y si observa que el terreno no ha de sembrarse se traslada a uno de preparado para la siembra.

En otoño tiene lugar el acoplamiento y puesta de los huevos en el terreno, en grupos de 15 a 20. Los insectos van comiendo plantitas tiernas hasta que mueren.

De los huevos nacen las larvas "CUC" que son de color blancuzco, llegan a alcanzar los 4 cms. de longitud; las cuales se colocan en grupos al pie de la planta comiendo por la noche.

Si el invierno es frío, se hunden en el terreno. En primavera pasa la larva a adulto, subiendo por la caña.

LUCHA

Este insecto no se traslada volando, sino andando. Para su lucha o defensa, se practica un surco alrededor de la finca, colocando unas ollas de barro cocido donde van los insectos. Si bien, actualmente se recurre a la lucha química por ser más eficaz y menos engorrosa.

Se utilizan insecticidas en los rodales atacados; entre ellos los mejores son: Lindano, Aldrin y Endrin, pero también da buenos resultados el H.C.H.

Las fincas muy atacadas es preferible dejarlas de barbecho; o bien, al preparar el terreno para la siembra, enterrar alguno de los insecticidas de suelo antes mencionados, resultando antieconómico.

No es plaga alarmante en esta zona, si bien conviene aplicar el abonado de cobertera algo anticipado y las parcelas que han sufrido algo de ataque y vuelvan a sembrarse, echar la semilla algo espesa.

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 60 ptas.

Extranjero 70 ptas. Número suelto 6 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

ELS SOMNIS

per Montserrat Cots

L'ocell canta.

El peix salta.

El gos corra.

Les flors naixen.

El prat és ple d'herba.

M'estiro i somnio.

Naix un nou dia

Tothom canta.

En Pau, la Maria, la Roser, en Pere,

l'Agnès...

salten pel prat amb les mans obertes.

Estan cercant l'impossible.

S'atansa l'àliga!

Planeja amb les seves ales.

La Maria se'n va.

Un altre país meravellós l'espera.

¡Ha cercat l'impossible!

ELS BENS NEGRES O A LA COVA DELS LLOPS HI HA SESSIO SECRETA

En arribar a casa
trobaràs aire acondicionat,
el rebost ple de queviures
i «tresillo» davant la tele.
Et semblarà tenir
salut, quartos, pau, felicitat.
I diràs: ah, si la vida en aquest món fos eterna!

* * *

Els hem de convèncer.
(Que és allò que els convé?).
I els hi preguntarem:
—Què voleu?
I després podrem dir:
—Aquesta és la voluntat del poble.

* * *

Els llops no són llops.
Són corders amb pell de llop.
I les urpes i les dents?

* * *

Hi ha la boira plana.
Negre i blanc són barrejats.
Se senten crits de corders o de llops que mengen:
Bè, bè, bè; nyam, nyam, nyam; guau, guau, guau...

* * *

Tot és fosc; es fa el silenci.
Ja res no té vida; tot resta sol.
Trist, abandonat, mort.
Silenci: som en el cementiri.

* * *

Però si tothom canta!
Tothom riu i balla!
Si tot és tranquil·litat!
Tothom està alegre, confiat!
Digueu: on és el cementiri?
On són els morts?

Josep FARRENY
12-II-71

II EXPOSICIO

A la Casa de Cultura i Biblioteca Pública de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, durant els dies 25 i 26 de desembre del passat 1971 i els dies 1, 2 i 6 de gener d'enguany, s'ha celebrat la I Exposició Numismàtica i Filatèlica amb col·leccions de Remei Joval, Montserrat Rovira, Angelina Roig, Socós Vicens, Francesc Domingo, Jaume Cots, Josep M.º Gené, Jaume Escolà, Ramon Inglés i Jaume Romeu. Ha estat molt visitada pel públic.

PLE SINDICAL

En el Gran Teatre de Cervera, durant els dies 16 i 17 del desembre passat, tingué lloc el "Primer Pleno del Consejo Económico-Social Sindical Comarcal de Segarra-Sió" durant el qual es tractaren temes tan importants com agricultura, ramaderia, industrialització, ensenyament, assistència social, turisme, vivenda, urbanisme, etc. La Clausura fou presidida per l'Excm. Sr. Governador Civil.

MISSA I GUITARRES

La missa de 10 del dia de Sant Esteve, de les passades festes nadalenques fou assistida musicalment per un grup de nois i noies locals que, acompanyats a la guitarra, cantaren en diferents moments del sant ofici: a l'entrada del sacerdot, l'alleluia, comunió, en donar la pau i, al final, amb la cançó del adéus. Enhorabona per l'èxit.

CORAL D'AVUI

El dia de Sant Esteve, la "Coral d'Avui" celebrà una matinal que constituí un èxit total. En un altre lloc se'n parlà amb més extensió. Remarquem un cop més la magistral direcció de l'amic Casals que cada dia s'acredita com un mestre més madur, gràcies al què la Coral cada dia canta millor. Enhoraboníssima!

TUNA A DOMICILI

La Tuna cumplí amb un alegre cercavila la nit del dia 24, vigília de Nadal. Aquesta simpàtica agrupació musical distingí amb una cantada especialment dedicada als seus components Josep Lluís Solé Limas i Antonieta Canosa que estaven malalts en llurs cases.

L'AMOR ESTA DE MODA

La comèdia posada en escena pel nostre grup teatral ha estat "Cura d'amor", que es representà el dia de Nadal a la nit. El públic va respondre massivament i sortí satisfet de la representació. Enhorabona a tots els components del grup i al nou director amic Bertran.

BALL DE "QUINTOS"

La lleva del 71 celebrà el seu ball que fou un èxit d'assistència. Es rifà una panera que anà a tocar a en Josep Miralles. Felicitats a tots.

ATLETES AGRAMUNTINS

Tres nois i dues noies participaren a la cursa "Jean Bouin" pedestre que fa poc tingué lloc a Barcelona. Els mateixos atletes participaren també al cross de Granollers i, encara, al cross de Tàrraga on s'aconseguí un primer premi. També la corresponent enhorabona.

ACCIDENTS

Quasi cada mes hem de parlar d'accidents. Aquesta vegada els han sofert els convilatans Joan Bertran i Alfons Fernández, que feliçment ho pogueren comptar sense més importància que algun cop sense transcendència.

NADAL 1971

El Nadal local ha ressentit una mica de l'ensopiment general que han presidit aquestes festes. Amb tot, però, la nostra vila ho ha celebrat amb molts de forasters, amb aparadors molt ben arrançades, amb carrers ben arreglats i amb molta gent al teatre, cinema, boite i a les cases. Seria curiós, però, de saber quants nens encara fan "cagar la soca". Ens en descuidàvem: també molta gent a missa.

TORRONS LOCALS

Els torrons d'Agramunt són famosos. Podem dir que aquest any la venda ha estat molt superior a anys anteriors. I la seva qualitat també. Nosaltres hem pogut tastar una varietat d'ametlla que es un autèntic menjar d'àngels.

BON TEMPS

No ens podem queixar. Els dies nadalencs han estat presidits per una temperatura força agradable. Els nivells termomètrics de -1° a -2° C. que s'havien registrat a començaments de desembre, pujaren a $+6$ - $+10$ a les nou del matí. Durant el dia, i si feia sol, la bonança era encara més notable. Només la boira ha molestat una mica, boira però que, pel seu caient extremadament pixaner, junt amb les plujes darreres, ha mantingut els camps amb molt bona saó.

LA CULLITA UN XIC COMPROMESA

El "cuc" ha fet presència a unes determinades gramínees. Certes llevors i certes condicionaments de temperatura i humitat donen lloc a aquesta plaga, de la qual se'n parla amb més extensió en un altre lloc.

Segueix a la plana 9

El que en diem Plaça l'Amball i que de plaça en té ben poca cosa, ens ofereix diferents singularitats i entre elles les dues que volem puntualitzar avui a la nostra columna. Elles són els orígens de la paraula «Amball» i del renom «Fraret».

«Amball» és la transformació de «En Valls» la qual s'operà seguint el següent procés. La V es transformà en B, com és propi en la fonètica local ja que aquí mai s'aprecia el so de V entre els nadius, i això ens donà la grafia «En Balls»; vingué seguidament la pèrdua de la S final en un procés de simplificació i la cosa quedà en «En Ball»; però seguint la norma de que davant de B deu escriure's M i no N, aparegué «Em Ball»; mes deixats portar pel vici, que el costum ha sancionat com a fet normal, de substituir la E per A (vegis ampallotar per empallotar, Anric per Enric...) es va caure en «Am Ball». i desseguit la conjunció de les dues paraules donà definitivament «Amball».

Segons la tradició la casa coneguda per cal Amball sigué ocupada en l'antigor per un emigrant de Barcelona que portava el cognom de Valls al qual s'avantposava l'«En» per esser «títol donat antigament als homes d'especial dignitat i avui ha esdevingut tractament comú» i d'aquí que de bon principi la casa del barceloní immigrant se'n digués «Cal En Valls» i més tard per la raó abans dita, «Cal Amball», nom que, per l'importància del immoble, batejà aquella part de la vila.

Un altre habitacle de tal indret era conegut anys ha i encara ho és avui, per «Cal Fraret» per la raó que anem a explicar: Un cavaler de l'esmentada casa ingressà com a «llec» al convent dels pares mercedaris que es fundà a Agramunt l'any 1240, mentre que l'hereu continuà a la casa pairal tenint cura de la propietat al costat dels seus pares. Aquest hereu va morir relativament jove i solter deixant pare i mare a les portes de la vellesa. A fi d'obviar tal anòmala situació es logrà convèncer al llec de que abandonés el convent i es reintegrés a la llar familiar.

Així va fer-se, i d'això vingué que des de llavors casa seva fos coneguda per Cal Fraret, diminutiu de frare, car en no passar de llec havia devingut un petit frare, als ulls de la gent de vila.

Temps a través, ja en nostres dies, gràcies a l'amic Gaspar Lluelles, descendent de cal Fraret, el nom d'Agramunt ha donat la volta al món car totes les guies turístiques porten el nom de «Hotel de Agramunt» com un dels millors de Lleida, qualificatiu gens hiperbòlic tan mateix.

J. Viladot-Puig

LA CORAL D'AVUI

LA CORAL INFANTIL ESCRIU Y DIBUIXA

Un diumenge del mes de novembre els nostres petits es reuniren en el Col·legi de Religioses, per, tal d'assistir a la convocatòria voluntària que es feia per a tots aquells infants de la Coral que volguessin participar en el concurs de Redacció i Dibuix.

I a fi afecte d'evitar tot allò que passa en els concursos —que si hi ha l'ajuda dels pares, dels germans, que si es copia, etc.— els reunirem tots en un mateix lloc i hora, i sense saber el tema a tractar. Aquest fou: «La coral Infantil». Explicar com ells la veuen, que volen, es a dir, escriure de la seva agrupació infantil. I pel dibuix, mitjançant la seva imaginació podien dibuixar el que diuen les lletres de les cançons. Posaré un exemple. Hi ha una lletra que diu així: «Si de bon matí amb la llum primera, si de bon matí vols fer camí...» Què és per a ells un bon matí? El que en pensen, a expressar-ho per mitjà del dibuix. Després, és curiós i interessant analitzar les seves expressions.

Hi van assistir uns 35 infants entre el dibuix i la redacció. Se'ls demanà també que donguessin un nom per la seva Coral, premiant el que resultés guanyador.

Ara al mes de gener, es formarà un jurat i d'acord amb el seu veredict, se'ls lliurà els premis. I per què vosaltres, els pares, pugueu ésser els mateixos jutges, els exposarem. Agraïrem que, al menys, per delicadesa als vostres fills, passéssiu a veure'ls, doncs ells en fer-los pensaven amb vosaltres.

Ja anunciarem el dia de la seva exposició. No serà a molt tardar.

Com veieu, la Coral va complint el seu propòsit per donar-los-hi una àmplia formació. Es fa ben a gust i procurarem que no sia l'últim.

LA CORAL D'AVUI, A MONGAY

Tal com se us anuncià en el passat «Sió», el dia 12 de desembre vam anar a la població de Mongay. Mossèn Roc ja tenia l'harmòni, i volia que nosaltres fòssim a la seva estrena.

Arribarem aviadet per poder visitar el poble i preparar-nos. La Missa es celebrà a la llum de les espelmes i amb una mica de fosc. Però els cants de «La Coral d'Avui» il·luminarem l'Església i amb unes notes melòdiques de l'harmòni, tocades per en Ramon Casals, ens van transportar en un lloc millor. Se'ns va fer l'estona curta.

Després de la Missa i en la mateixa Església, tingué lloc el concert. Es feu una breu presentació, en la que se'ns recordà els anys que Mossèn Roc va passar entre nosaltres, com a Vicari de la nostra Vila i que per mitjà d'aquest lligam, nosaltres molt gustosament, havian anat a oferir-los-hi el concert. No calia tampoc oblidar la inauguració de l'harmòni.

Tots ja coneixeu el nostre repertori: cants nadalencs, espirituals negres i polifonia. Tots van agradar, i encara que la llum elèctrica, com he dit avans, faltava, no es notà pas, doncs tot resplandia més que el sol.

S'acabà el concert amb el desig de tornar-hi un altre dia. Les paraules de la cloenda foren: «LA CORAL D'AVUI CANTI I ESTIMA SEMPRE». Recordeu-ho.

A la sala de jocs, que Mossèn Roc té tan ben montada, i que està sota la vigilància del jovent, ens fou servit, molt esplèndidament, un bon aperitiu amb xampany. En aquestes condicions, qui és que no hi torna? Vam fer una estona de fresca tot esperant la llum, a fi de poder visitar el pessebre subterrani, però amb tots els desitjos no fòrem complaguts. Un altre dia serà. A la tombola benèfica hi deixarem unes

pessetetes i carregats de pipes, pitos, flautes, xampany, etc. vam retornar a les nostres respectives llars.

CONCERT DE NADAL, DIA 26 DE DESEMBRE. CORALS JOIA DE MAIG, D'ANGLESOLA, I CORAL D'AVUI, D'AGRAMUNT

Seguint l'ordre cronològic arribem al dia 26 de desembre, diada de Sant Esteve i dia del Concert de Nadal, això sense oblidar l'èxit obtingut en l'anomenada «Missa del Gall».

El concert, aquest any tenia un caliu especial. Hi havia els components de la «Coral Joia de Maig», d'Anglesola, tots ells bons amics, que ens oferiren la primera part del concert. Els seus cants alegraren els nostres cors i foren molts els aplaudiments que recolliren. Els que es mereixien. La Sra. «Angeleta» va recitar, com sempre i amb el seu estil, uns versos nadalencs que foren del gust de tots.

Per combinar millor el programa, i per què els oients estiguessin més informats, disposarem d'un presentador excepcional, mossèn Josep Vila, d'Iborra. Els que vareu tenir el goig d'escoltar-lo, podeu refermar les meves paraules.

En la segona part cantà «La Coral d'Avui», d'Agramunt, que es lluí al màxim. Va donar tot el millor que tenia i com que era molt, per això va reixir. Fou un èxit total. Felicitats!

I a l'última part van cantar les dues corals juntes. No cal dir-ho. Ho van fer molt bé.

Els directors foren M.ª Carme Alonso, d'Anglesola, Ramon Casals, M.ª Carmen i Josefina Vázquez i Ramona Solé, d'Agramunt, Mossèn Narcís Saladrígues i Mossèn Josep Vila. I va haver també acompanyament de flauta. I el públic hi va participar mitjançant la cançó: «Tinguem tots un bon Nadal», que Mossèn Josep ens va ensenyar. Fou tot un show de veritat.

Amb aplaudiments i alegria, el públic acceptà aquesta felicitació nadalènca, que les Corals van el goig d'oferir-los-hi.

Que per molts anys ens puguin alegrar amb els seus cants! I moltes gràcies als amics d'Anglesola. Gràcies, també una vegada més, i públicament des del «Sió», a en Narcís Saladrígues i a en Josep Vila, sacerdots, que amb entusiasme saben passar per aquest món realitzant el bé de moltes maneres, i una d'aquestes és cantant. «La Coral d'Avui» i el poble d'Agramunt és conscient dels nostres deures envers ells. Per tant, volem ésser fidels al seu missatge d'amor i de pau cantant des del més petit poble fins a la gran capital, si és necessari.

Ja tindreu informació de la nostra visita a Anglesola, que es farà el dia 2 de gener.

NURIA

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

AGRAMUNT

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca

Teléfonos 60 y 206

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

LA CORAL

La «Coral d'Avui» ens obsequià el dia de Sant Esteve amb un concert que hem de titular de magistral. Fa temps que no havíem sentit, per raons diverses, la nostra «Coral». La sorpresa ha estat grossa en poder constatar que el progrés és gegantí. Tenim punts de referència sobrats per a poder emetre un judici de valor tan afalagador: ja no l'Orfeó Català, sinó que també «L'escola Cantorum» de la Universitat de Barcelona, dirigida pel malaguanyat mestre Pérez-Moia, l'Orfeó Lleidatà i tants d'altres. El progrés ha estat possible, sens dubte, gràcies al lliurament de tots els membres de la «Coral» a una tasca de perfeccionament constant, a una vocació profunda de tots i cada una d'ells que converteix en realitat la seva consigna: «estimar i cantar». Però aquesta vocació, aquest lliurement no hauria estat res sense la personalitat profundament predisposada del seu director, l'amic Casals, que s'està manifestant com un mestre molt dotat. Veure'l dirigir es assistir a un espectacle corprenedor: és veure com un home domina unes veus amb absoluta llibertat i que les mena per allà on ell vol. És clar que aquest domini no seria possible sense el lliurament confiat de la «Coral». Amb el què hem de concloure que «Coral» i director es compenetren amb total coincidència i el resultat és cantar cada dia millor. Tots hem de sentir plenament orgullosos de tenir entre nosaltres una «Coral» dirigida amb tanta lucidesa. De la seva pervivència en som responsables tots els agramuntins. Sabem que la «Coral» per la vocació que l'assisteix, ara com ara té vida per anys. Però tot el poble d'Agramunt s'hauria de volcar a fer-li la tasca més planera, hi hauria de col·laborar fins a sentir-la íntimament pròpia.

Hotel LES CIMES

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2 085 metres Telèfon 51126

PAS DE LA CASA ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

ARRIENDO O VENTA

LOCAL EN ARRABAL SAN FRANCISCO

Situado a 60 metros de la Plaza Mercadal.

Propio para pequeña industria. Buena entrada y salida

Fácil de convertirlo en una gran vivienda.

Dimensiones: 180 m.² aproximadamente, cubiertos, además tiene un techo construido.

Le sigue en el mismo edificio un huerto por la parte trasera. Luz, agua y alcantarillado interiores.

RAZON: Guimerà, 17 Teléfono 71

CRUÏLLA

La Soca com a mitjà de comunicació

Tota la família està reunida: el pare, la mare, el padrí, la padrina, i els dos fills. Són a la cuina. A la llar hi crema un foc germanívol que llança guspíres xemeneia amunt, com petites estrelles que els homes enviem al cel. El pare diu:

—Va, que farem cagar la soca.

La mare, s'hi afegeix:

—Au, va; sí, sí; va.

El germà menut va a amagar-se al menjador, i el gran el segueix. Mentrestant, el pare i la mare s'apressen a dur a terme aquest secret desig de la quitxalla preparant el tió que les brases comencen a rosegat. La mare treu el cap al menjador; hi veu el fills que resen. ¿Resen? Sí, resen. ¿Es que no se sap que per tal que el tió faci la merda dolça s'ha de resar un parenostre? Els vells, així al menys ho aconcel·len...

Se sent l'avemaria. El pare ha acabat de tapar el tros de llenya. L'àvia, amb el cap cop, fita la mirada enyoradissa, Déu sap vers quin secret remot, damunt la soca. L'avi, assegut al seu costat, la mira, la toca amb el colze i somriu tot empassant-se una glopada de l'aire tebi que omple l'estança.

La canalla han acabat de resar. Acompanyats de la mare, arriben a la cuina. Tots dos volen ser els primers:

—Jo primer!

—Jo primer!

—Tots dos, apa! —fa la mare.

Canten i riuen; canten i piquen la soca:

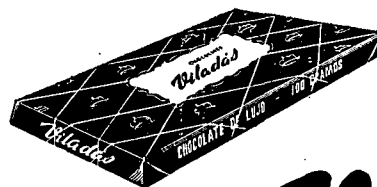
Caga soca,
soca de Nadal,
no caguis arengades
que són massa salades,
caga torrons
que són molt bons.

Canten sota la mirada atenta i lluminosa dels avis. Un cop s'han acabat les garrotades i la cantada, destapen el tronc.

Oh, meravella! Quantes coses: un duro de xocolata, carbó de sucre, una tauleta de torrons, una ampolla de xampany, una bossa de neules...! El joc es repeteix fins que la soca ja només caga carbó-carbó.

Al final, a la cuina, en moltes cuines de moltes llars com aquesta, s'hi ha fet un alé, un esperit que comunica íntimament a tots els presents. En definitiva, tota aquesta gent no sap en què creu; potser tampoc no s'ha plantejat mai una problemàtica de fe. Saben, però, que en aquest dia tots ells estan més units; saben que en aquest dia arriben més endins entre ells. I aquesta arribada és el que els manté fidels tot l'any. Per això hi creuen.

Jordi Guasch

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES **Viladós**

Conversa mantinguda amb el Senyor Alcalde de la nostra Vila, En Josep Maria Inglés

Com hem dit moltes vegades, creiem fermament que el nostre batlle, el senyor Josep M.ª Inglés, agramuntí arreladíssim, pertany a aquesta mena d'hommes que tan favorables són a la cruïlla política-administrativa del nostre país. Les comunitats són entitats dinàmiques que en cada moment requereixen persones adients; Agramunt té, en la persona del senyor Josep M.ª Inglés l'home, al nostre entendre, més favorable a les noves circumstàncies, tant és així que creiem que ell encarna una situació límit, en el sentit que les venideres magistratures no repetiran cap línia anterior, sinó que la nostra Ca La Vila està oberta cap a un futur generós i confiat.

Alcalde actiu, home lliurat a una tasca eminent, ens hem posat en contacte amb ell per tal que ens fes un resum de les passades activitats municipals i que ens parlés de les perspectives immediates.

READACTOR. — Senyor Alcalde: ¿com podriem organitzar la xerrada?

Sr. ALCALDE. — *Potser per temes. Podriem començar parlant d'obres, que és potser la màxima ocupació de l'Ajuntament.*

R. — Bé, doncs; ¿quines obres s'han dut a terme durant l'any 1971?

S. A. — *Com vosté sap, un ajuntament no és res sense un equip coherent. En aquest sentit em plau de dir públicament que a Agramunt tenim un Ajuntament dins el qual concellers i batlle aprenen amb gran compenetració. A ells, als meus companys de Consistori es deu la tasca que portem a terme. Dins el capítol d'obres cal tenir en compte, en primer lloc, l'Institut, ja practicament acabat, doncs només falten alguns detalls, que el proper curs es posarà en marxa i que ompliran els alumnes de l'ensenyament bàsic que correspon al antic batxillerat, i fins i tot a la preparació, segurament, del primer curs superior, o cinqué de batxillerat antic.*

R. — Quins professors hi haurà i qui cuidarà de l'establiment?

S. A. — *L'Institut es posarà en marxa segons vagi entrant en vigència la nova llei d'ensenyament; per tant aquestes són coses que s'hauran de preveure sobre la marxa.*

R. — Econòmicament, ¿qui corra amb les despeses?

S. A. — *L'Estat, encara que l'Ajuntament col·laborarà en alguns aspectes.*

R. — S'ha pensat en els voltants de l'edifici?

S. A. — *Sí, i caldrà resoldre d'una manera immediata el pas que comuniqui, en forma de pont o cosa semblant, l'Institut i el Passeig que hauria de ser la zona verda natural d'esbarjo del centre.*

R. — En aquest lloc, ¿què s'ha fet en d'altres aspectes?

S. A. — *S'ha realitzat el que en podriem dir part fonamental de la urbanització del Pla Sud, com són clavegueres, pavimentació, aigua i la configuració dels carrers que falta acabar i que aniran amb un rec asfàltic.*

R. — Al grup escolar, ¿no s'hi ha fet alguna cosa, també?

S. A. — *Certament: s'ha alçat un pis les dues ales laterals, s'ha instal·lat la calefacció i s'ha pintat la façana.*

R. — ¿I com està la casa del metge?

S. A. — *Dins aquesta tasca d'obres municipals, la casa del metge és un factor important. Es posarà en funcionament aviat i esperem tenir amb ella una assistència sanitària més còmoda.*

R. — Hem sentit dir alguna cosa sobre la possibilitat d'una ambulància municipal per a evacuar malalts urgents...

S. A. — *Se'n parla. Ja veurem que es podrà fer.*

R. — I com està l'aigua?

S. A. — *De moment s'ha renovat parcialment certs trams de tuberies i s'ha normalitzat la clorització convertint l'aigua en potable tot l'any. També s'ha iniciat la perllongació de la conducció de les aigües residuals des de sota del Pont de Ferro fins un quilòmetre més enllà, obres pressupostades amb 540'— pts., però que s'han hagut de parar per raó de les pluges.*

R. — Tots sabem que una preocupació constant de vosté han estat els vells. En aquest aspecte d'assistència social, ¿hi ha hagut alguna novetat?

S. A. — *No gaires. Però cal insistir en la vigència molt efectiva de la Beneficència Municipal que atén als pobres declarats, i sense cap mena d'assegurança, en els aspectes mèdic, farmacèutic, de vegades d'alimentació, allotjament a hospitals. El patró municipal no ha augmentat en aquest sentit, el qual vol dir que a Agramunt no hi ha pobres nous, i de vells ben pocs.*

R. — En aquest aspecte social, ¿quines atencions ocupen a l'Ajuntament?

S. A. — Durant l'any passat, com sempre s'han lliurat les estrenes pels dies de la Festa Major, i s'han atés alguns malalts que s'han hagut d'ingressar a l'hospital provincial, així com un malalt mental que s'hagué d'internar.

R. — I en el caire cultural, ¿com ha anat l'any 1971?

S. A. — No hi ha hagut grans novetats. Les Majorettes i Bandr de Tambors cada dia prosperen, tant que s'autofinancien; encara que s'haurà de pensar en una nova organització del grup en el sentit d'estructura per tal d'activar-lo encara més. En un altre caire, ha estat l'Ajuntament qui ha patrocinat l'assistència a un curset de capacitació de directores de corals infantils, a sis components de la Coral d'Avui, a Lleida. L'Ajuntament, d'una manera molt especial, cuida l'existència del butlletí "SIÓ" que ha arribat a constituir un cas insòlit dins la història local, doncs mai cap publicació havia aconseguit durar tan de temps, i té anys de vida encara. "SIÓ" quasi s'autofinancia, i dic quasi perquè l'Ajuntament ha de cubrir un dèficit anyal d'unes quinze mil pessetes. Dins l'educació física cal destacar la presència de la Càtedra Esportiva, dependent de la Delegació Provincial de Juventuts, present entre nosaltres durant tres mesos, i les despeses de la qual l'Ajuntament ha compartit amb la Delegació. I em sembla que no hi ha res més.

R. — Bé; ¿ens voldria ara dir alguna cosa de les activitats polítiques locals?

S. A. — Un alcalde, com vosté sap, també es el cap del Concell Local del Moviment. Com a alcalde, puc parlar-li de la renovació dels terços que informen el Consistori, durant les darreres eleccions municipals. I en quant al Concell he de dir-li que aquest votà en l'elecció del candidat per a Conceller Nacional. En les eleccions de procuradors en Corts, l'Ajuntament es limità, com es òbvi, a proporcionar els mitjants sol·licitats als candidats: locals, etc. Caldria remarcar que durant aquest any passat, el nostre senyor Governador ens visità oficialment aprofitant la seva estada per a inaugurar una colla d'obres de millores urbanes.

R. — I en l'aspecte administratiu?

S. A. — Cal recordar la incorporació del municipi de Donzell al nostre.

R. — Alguna cosa més?

S. A. — Potser caldria tenir present les visites il·lustres que hem rebut, com són la del Bisbe de la Seu, l'Arquebisbe de Tarragona, el Nunci, el Governador, el President de la Diputació, el seu Vis-President, el Capità General de la IV Regió Militar realitzada amb helicòpter, el diputat Viola que presidí la nostra Festa Major, etc.

R. — Bé, sembla que l'any 1971 queda prou inventariat. Passem, si li plau, a l'any 1972 en l'aspecte de projectes, perspectives, etc.

S. A. — Seguint un ordre més o menys com l'anterior, de primer podriem parlar d'obres. En aquest aspecte cal manifestar que acullint-nos al Pla Bial de Cooperació de la Diputació Provincial, s'han presentat els projectes tècnics per a les obres a iniciar durant l'any vinent com són l'acabament de la pavimentació de carrers, la renovació de la red d'aigua i clavegueres que falten i l'allumat. En quant a la

vivenda, s'ha de pensar en dur a terme el vell expedient de l'Obra Sindical del Hogar comprensiva de 30 vivendes, la Caserna de la Guàrdia Civil i la Cooperativa de la vivenda.

R. — I els llocs de treball, ¿com estan?

S. A. — Es una constant i profunda preocupació buscar llocs de treball. Es mantenen contactes amb diferents empreses i esperem veure realitzades algunes esperances en aquest sentit.

R. — Urbanísticament, ¿es progressarà?

S. A. — Evidentment. Es procedirà a l'ordenació de l'allumat i al pont de comunicació del Passeig amb l'Institut, com he dit abans. Es tirarà endavant el Pla Parcial d'Urbanització Sud, que es compreniu de l'espai que s'inicia en el Passig de les Escoles i que es fica ben endins del "Clos". També s'ha pensat en realitzar una plaça en l'espai que limiten els carrers Castell i Carbassa; i en aixamplar el vial de la carretera de la "Muralla" en funció del tràfec que hi circula, etc.

R. — Veig que les obres s'emporten la màxima atenció de l'Ajuntament. Bé, ¿culturalment es pensa en alguna cosa nova?

S. A. — Bàsicament en sostenir les formes actuals amb els grups corresponents. De nou segurament que hi haurà entre nosaltres la presència de la Caravana de la Flama de la Sardana al mes d'abril, i l'Aplec de Corals de les terres lleidatanes.

R. — Sabem que una de les seves preocupacions, com hem dit més enrera, és la dels vells...

S. A. — Sí. Durant aquest nov any dedicarem especial atenció en trobar un local que serveixi d'esbarjo per als nostres vells: sol, ventilació, distraccions, periòdics, etc.

R. — Hi ha algun aspecte dels nostres vells que voldria posar a la seva consideració; i és que alguns d'ells, tenint-hi dret no gaudexen dels beneficis de la Seguritat Social...

S. A. — En aquest sentit es treballa per tal que cap persona amb drets no deix de percebre a l'hora oportuna les pensions i assistències degudes. En aquest sentit tenim un conceller, el senyor Pere Brils, que treballa amb plena dedicació i eficàcia.

R. — Alguna cosa més, senyor Batlle?

S. A. — Només em resta donar les gràcies a tots els agrumuntins per la seva lleial col·laboració. Aquest és l'incentiu més estimat per a mi.

REFRANYER

No abatere's per pobresa en enlairar-se per riquesa.

Casa d'anants i vinents acaba prompte els seus bens.

Quan el babau va al mercat el mercat ja s'ha acabat.

Cada pedra al seu forat i el segret ben amagat.

Tota pindora daurada porta l'amargor amagada.

LOS ULTIMOS SERAN LOS PRIMEROS

No entiendo nada de Teología, pero con inquietud y preguntando a los que entienden, he logrado, en parte, satisfacer mi curiosidad así me he enterado de lo que significa «ganar el Jubileo». Lo que nadie me ha sabido explicar, es porqué sólo pueden adquirir esta gracia los que pueden permitirse el lujo de ir a Santiago.

Los económicamente débiles, por serlo, deberán hacer penitencia para que les sean perdonados los pecados.

No creo que Dios en su infinita misericordia, pueda permitir esa discriminación y algo habrá para ganar el Jubileo, a los que por diferentes motivos o circunstancias no hemos podido ir allí.

Sólo se necesita confianza y una buena dosis de fe, también difíciles de adquirir en esa Sociedad tan materializada en que vivimos; donde todo lo que se quiere conseguir se paga al contado o en cómodos plazos, y no cabe en muchas mentalidades el que debe hacerse, a cambio, un poco de sacrificio. Así, la mayoría, prometen poner al hijo, que ha salido bien de los exámenes, a los pies de la Virgen de Montserrat, para ello hacen un día de excursión y una gran comilona y a esperar otro problema para poder ir a Zaragoza.

En vista de lo dicho, me están entrando ganas de prometer por cualquier cosa y pasarme unos días en Torremolinos.

Así, acomodamos la fe a nuestras necesidades y ya necesitamos aire acondicionado para rezar una oración.

Yo pregunto, ¿habrá calefacción en el Cielo? Porque muchos ante la duda, vacilen a la hora de entrar allí.

J. S.

TEATRE

El Grup Escènic Agramuntí posà en escena el dia de Nadal a la nit, l'obra de teatre «La Cura d'Amor» que pertany al grup que no té cap altre intenció sino la de divertir i fer passar una bona estona a l'espectador, metes aconseguides gràcies a la bona interpretació i direcció que feren els nostres aficionats locals.

Hem de fer menció que dintre d'aquest grup de teatre s'ha notat un millorament de les tècniques interpretatives i una millor seguretat en l'acció damunt l'escenari, en comparació a la seva darrera obra representada, i a més voldríem afegir, si se'ns ho permet, que si la voluntat de superació interpretativa i l'interés posat en evidència el dia de Nadal, pogués ésser el mateix els dies dels assajos, l'estrena seria encara millor.

Els nostres aficionats van treure el màxim partit dels papers que tenien assignats dintre de les limitacions pròpies de cada personatge. Podríem doncs cloure aquest comentari felicitant efusivament al director i actors d'aquesta «Cura d'Amor» pel partit que van saber-ne treure, malgrat els problemes d'ordre tècnic en que es troben, degut a la deficient instal·lació elèctrica, l'estat de l'escenari i el problema de la pantalla de cinema.

Caldria potser que diguéssim també que amb l'interés que es nota dintre d'aquest grup, intentessin de representar alguna que altra obra, que sense deixar de ser assequible, tingues una mica més de transcendència en quant al contingut argumental, doncs creiem que la interpretació d'obres amb una mica més de problemàtica, endemés d'allisonar a l'espectador, serveix per augmentar la tècnica interpretativa dels mateixos actors.

J. Bonet i Boix

Agramunt, quelcom més que Torrons o Xocolata

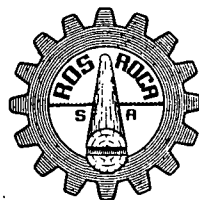
Segon diumenge de juny, de l'any que som. Vila d'Agramunt, i «VIIe Aplec Coral de les Terres de Lleida». Quantes Cantories hi tindrem? Moltes, sens dubte. Com l'any passat a Les Borges Blanques, potser. O, potser, més Perquè, si a Flix, ara fa dues anyades, les coses hi van rutilar d'allò tan bé, a Les Borges Blanques hom hi va veure un nobilíssim afany de superació. Fent pensar que, Agramunt, té la paraula. Serà més que a Les Borges Blanques, la trobada d'orfeons a la Ribera del Sió? Serà menys? Certament, el «VIIe Aplec Coral de les Terres de Lleida» esdevindrà el que Agramunt vulgui que esdevingui. D'Agramunt, quelcom més, doncs, que els torrons o la xocolata. No ens perdem pas per demanar

Però, una vila amb tanta arrel de segles, con l'agramuntença, amb tantes pàtines de vellúria i tantes tradicions culturals com tèn, i de bon ésser, no farà el ronso, estiguem-ne segurs. La vostra «Coral d'Avui», portanveu dels neguits que menen cap a la selecció espiritual -pobres, quina angoixa donen els pobles que no canten- s'espavilarà per a què, l'aplec d'enguany resulti un festot ben gros pels de casa, i un allicionador mirall màgic pels de fora. El volem millor diada que la de Flix, i que la de Les Borges Blanques. Ningú no ha d'enfadar-se per això. Ho demanem a dreta llei. La frontera entre les Catalunyes «vella» i «nova» -que, Agramunt, el segon diumenge de juny de l'any que som, en regirà una mena de capitalitat-, ha de sentir-se com el «pilat» d'una balança imaginària que afina el terror, on durant les meravelloses hores de la gran trobada de les cantories lleidatanes s'hi pesi tota la Història de la lleidatania, i de la catalanitat.

Agramunt, milenariament mestressa, ha de volguer-se, a l'ensems, raola de les belles mesures, de l'august «seny» català. El redreçament, amics, de les nostres coses -de les coses «nostrades» precisem ho-, es deu, precisament, a tot això, una mica de bogeria que estan bastint, entorn del Secretariat dels Orfeons de Catalunya, les nostres agrupacions cantaires. A l'obra d'integracions i d'integritats humanes que s'hi congria. Els homes i dones que canten -i aqueixes ocellades d'infants, esperança nostra-, de Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida, són, som, vosaltres, nosaltres, cada poble que té un orfeó, com si diguéssim l'enginy que renova, a veuassa de multituds, aquell bíblic «Salm 150» de lloances al Senyor.

Deixeu-me, doncs, agramuntins, venir a vosaltres, des d'aquest moment, com mirant en somnis l'Arca Santa d'aquesta Nova Aliança que, a Les Borges Blanques, el darrer sis de Juny, solemnement hom va encomanar-vos. Agramunt i «VII APLEC CORAL DE LES TERRES DE LLEIDA», oïdà! D'ací al nou mes de Juny que arranja el calendari, no hi ha pas gaire, tanmateix. Ja n'anirem parlant. De moment, rebeu una abraçada ben forta. Del més gran al més xic. Ells i elles. El goig de saber-me vostre, hi és prou fort, prou net, prou bell. Accepteu-lo, si us plau....

JOAN QUEROL i CALVIS

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Limpieza y Decoro

Si con fino instinto de observador recorremos con frecuencia los alrededores de la Villa, no serán precisamente rosas ni jazmines las que llamarán poderosamente nuestra atención. Antes nos despertarán de nuestro profundo aletargamiento el fuerte hedor que despiden charcas, montones de basuras y desperdicios de todo orden que en cualquier encrucijada apreciaremos, así como depósitos de residuos situados en el borde de los caminos, procedente en su mayoría de derribos de viejos edificios, amontonados y dejados tal y como quedaron al vaciar los volquetes, sin que se preste a ellos la más elemental atención en allanarlos y dejarlos en condiciones más o menos decorosas que requerirían un lógico y mínimo esfuerzo.

Es de lamentar que existiendo desde hace tanto tiempo un servicio de recogida de basuras que actúa con admirable eficacia y cronométrica regularidad, haya aún algún que otro vecino provisto de una gran dosis de inconsciencia que, con un desprecio absoluto a la convivencia ciudadana, antes que esperar pacientemente a que el servicio llame fielmente a su puerta, a diario y a una hora más o menos determinada, con escasas y justificadas alteraciones, prefieren tomarse el asunto por su cuenta y riesgo y arrojan el contenido de los cubos en el primer recodo que les viene a mano, con una despreocupación y constancia que para sí quisieran más nobles empeños e ilusionadas ambiciones.

Es sinceramente deplorable y de todo punto censurable a la vez, que por una reducida minoría se adopte esta impropia e ilógica postura que, aparte de perjudicar indirecta y gravemente a toda la colectividad, proporciona a los forasteros que nos visitan, a la vista de tan lamentable espectáculo de desidia y abandono, una pobre, triste y dolorosa impresión que deja huella, y la cual deber inexcusable de todos es atajar y superar en grado sumo, para evitar el mal sabor de su presencia y existencia.

Como ciudadanos conscientes de nuestra personal valía y responsabilidad, debemos hacernos a la idea de que si bien estamos en condición de reclamar y exigir derechos, tampoco podemos rehuir y tenemos ineludiblemente el deber de aceptar de buen grado una serie inacabable de obligaciones que el vivir cotidiano en condición de vecindad comporta. Cada cual formamos parte integrante de una sociedad de la que no podemos sustraernos, pese a que en determinadas ocasiones y en estados de desánimo sintamos vivas ansias de permanecer solos y aislados, absortos en los propios y únicos problemas que personal y directamente nos afectan, y esa convivencia mutua nos reclama y exige a voz en grito el exacto y fiel cumplimiento de unas normas y orientaciones encaminadas y ordenadas para hacer más asequible y llevadera la vida en común.

Resultaría fácil pensar que esta destacada despreocupación de unos pocos, es causa y motivo de perjuicios e inconvenientes para la mayoría a la cual no tenemos derecho alguno a molestar, pese a la facilidad y preferencia que sentimos de invocar tal privilegio. Con escaso esfuerzo y una pequeña dosis de buena voluntad que todos podemos —y deberíamos— aportar, eliminaríamos estas molestias colectivas y haríamos que nuestra Villa fuera más limpia, aseada y bella que en definitiva es lo que en general pretendemos, convirtiéndola, en lo posible, en orgullo de propios y extraños.

D. ROIG BALASCH

QUADERN -- Ve de la plana 3

UNA SUGGERENCIA

Pel vinent Nadal suggerim als amics de la Caixa de presentar una Exposició de colleccions de cristmes. Potser així es compensaria la devallada que aquesta particular mena de felicitar les festes ha iniciat darrerament.

ACCIDENT I BANY

La botigueta del Mir, el sabater, s'ha ensorrat i la seva dona, la Ció, ha quedat immersa en un brou claveguer de farum inhòspita fins a l'altura del pit. Un paleta, a l'hora d'esmerçar l'estrall, féu: "Un pam més enllà, i de la Ció no se'n canta ni gall ni gallina..." Però tot plegat no ha estat res.

EL CUC AL TROS

Oportunament, el Delegat Local de la Secció D'EXPANSIO AGRARIA donà una xerrada sobre el cuc que ataca les gramínees sembrades. Fou un èxit.

"SIO"

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
- AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE DICIEMBRE

MATRIMONIOS:

José Pijuan Rovira con
Rosa Fitó Farré día 4

DEFUNCIONES:

Teresa Prats Torralba, 77 años
 día 1
Vicente Esteve Bernaus, 81 años
 día 3
Francisco Bernaus Cahelles 91 años
 día 6
Concepción Oromi Rius 64 años
 día 12
Pablo Torres Jovell, 77 años
 día 21
Antonia Santesmases Clues 65 años
 día 22

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE DICIEMBRE

Día	litros m. ²
2	2
3	0'3
5	17'6
6	14'2
21	0'3
23	0'5
24	2'3
25	6'2
28	14'5
29	10'3
30	24'8
31	6'7

Total 99'7 litros m.²

EL OBSERVADOR: DIOSDADO PONT

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 76 AGRAMUNT

PANTEONES, LAPIDAS y CRUCES

MARMOL, GRANITO
y PIEDRA

de los mejores escultores
de Cataluña

Funeraria
(Casa Romá)

Merced, 19 Teléf. 160
AGRAMUNT

ESCOLLIR

Un capvespre entreteníem el temps tot fent un cafetonet, al bar del poble. Ni el meu amic ni jo som entesos en mecànica, però, entre d'altres mil coses, vam sortir a parlar de la refrigeració dels motors: «els uns refrigeren amb aigua, els altres no, i tots marxen prou bé. Per què no adopten tots els models la refrigeració per aire sol, que estalviaria moltes molèsties i algun perill ben greu?»

Vam concloure que, de segur, ambdós procediments tenen avantatjes i inconvenients.

Com tot, o gairebé tot.

* * *

Aquella conversa em suggerí una mica de reflexió que potser podria servir quan discutim algun assumpte que no tots veiem de la mateixa manera.

Una persona no és un enteniment tan sols; és també afectivitat i un grup de coses més. No heu observat mai que una persona gentil i educada té

moltes més facilitats per a convèncer que una altra de grollera o sorruda, maldament exposin les mateixes idees? Jo diria que això es deu a que, a més del raonament, diguem-ne objectiu, posem bona càrrega d'afecte o repulsió en els nostres punts de vista; és a dir, que ben sovint, les coses ens semblen bones perquè ens simpatitzen de bell antuvi, i *després* ens preocupem de raonar-les. La dosis de passió que vessem en els nostres parers serà, moltes vegades, la que ens dugui a posicions poc ponderades, més o menys radicals: una preferència de principi esdevindrà, així, una intransigència total, fruit d'una espessa gamma de condicionaments (afectius, ambientals...) que incideixen damunt de la raó i la posen al servei d'unes tendències preceptades no sempre vàlides, o, al menys, potser no tant com voldríem. I per aquest camí, els nostres criteris se'ns apareixen lluminosos, sadolls de béns, mentre els oposats se'ns enxauten fonts inesgotables de tota mena de calamitats. Com és tot el bé estigués en una banda i tot el mal a l'altra.

Potser no n'hi ha per a tant... Quan un hom té uns quants anys i ha estat una mica observador, no es pren massa seriosament les construccions humanes, siguin de la mena que siguin: sap que en tot hi ha molta relativitat. A mida que el temps passa, veu que s'enderroquen molts idolets, i... la vida continua fent el seu fet: uns béns substituiran als altres; uns inconvenients ocuparan el lloc dels anteriors; el quadre tindrà sempre llums i foscos...

Vol dir això que el millorament no és possible? No. Només vol dir que el progrés té un preu: el seguit d'inconvenients que l'acompanyaran. Tret de Déu, no existeix el bé total sense mal. Qualsevol avenç, qualsevol canvi, qualsevol progrés tindrà sempre un contrapunt de problemes, de limitacions, de dolors, potser. Per això, jo diria que l'actitut més sensata és la del qui compara honestament i es decanta per la posició que, amb tot i sofrir mil limitacions, ofereix més avantatjes. És inevitable gastar; val la pena de fer-ho en allò que doni més de sí, en allò que deixi un saldo positiu més crescut. Cal defugir certes ingenuïtats.

Quí sap si és, més o menys, tot això el que vol expressar aquell antic adagi: «escollir és renunciar».

Berenguer del Puig

Publicacions que «SIÓ» rep amb més o menys assiduitat per intercanvi:

«CENTRE DE CULTURA»	Reus
«RECALL»	Blanes
«ORIFLAMA»	Vic
«TARADELL»	Taradell
«NUEVA TARREGA»	Tàrrega
«LLUC»	Palma de Mallorca
«RESSÓ»	Santa Coloma de Farnès
«SOLC»	Martorell
«FULL PARROQUIAL»	La Garriga
«CAN ORIACH»	Sabadell
«VILASSAR»	Vilassar de Dalt
«EL PENSAMIENTO»	Cornellà
«JUVENTUD CRISTIANA»	Sant Sadurni d'Anoia
«CASAL»	Vilafranca del Penedès
«LLAÇ D'UNIÓ»	Molins de Rei
«ALELLA»	Alella
«CULTURA»	Valls
«VIDA CATOLICA»	Girona
«TERRES CATALANES»	Perpignan
«SANT JOAN I BARRES»	Perpignan
«CRIT»	Argentona
«SEGARRA»	Cervera

Leñas y Carbones F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 203

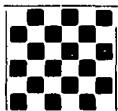
Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Çaillieur Sastre

Avda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES

Valls d'Andorra

AJEDREZ

CAMPEONATO PROVINCIAL POR EQUIPOS

RESULTADOS

10.ª Ronda		21-11-71
BELL-LLOCH, 3	—	AGRAMUNT, 2
SEO DE URGEL, 5	—	LERIDA C., 0
BELLCAIRE B., 2 ½	—	BELLCAIRE A., 2 ½
TORA B., 3 ½	—	ORGAÑA, 1 ½
11.ª Ronda		28-11-71
TORA B., 0	—	BELL-LLOCH, 5
ORGAÑA, 3 ½	—	BELLCAIRE B., 1 ½
BELLCAIRE A., 1	—	SEO DE URGEL, 4
AGRAMUNT, 3 ½	—	LERIDA C., 1 ½
12.ª Ronda		5-12-71
LERIDA C., 2	—	BELL-LLOCH, 3
AGRAMUNT, 4	—	BELLCAIRE A., 1
SEO DE URGEL, 1 ½	—	ORGAÑA, 3 ½
BELLCAIRE B., 2	—	TORA B., 3
13.ª Ronda		12-12-71
BELL-LLOCH, 4	—	BELLCAIRE B., 1
TORA B., 1	—	SEO DE URGEL, 4
ORGAÑA, 5	—	AGRAMUNT, 0
BELLCAIRE A., 5	—	LERIDA C., 0
14.ª Ronda		19-12-71
BELLCAIRE A., 0	—	BELL-LLOCH, 5
LERIDA C., 1	—	ORGAÑA, 4
AGRAMUNT, 2 ½	—	TORA B., 2 ½
SEO DE URGEL, 4 ½	—	BELLCAIRE B., ½

Después de estos resultados la clasificación final del presente Campeonato Provincial, queda establecida de la siguiente manera:

SEO DE URGEL	52	P.
ORGAÑA	49 ½	P.
BELL-LLOCH	42 ½	P.
AGRAMUNT	33 ½	P.
TORA B.	31 ½	P.
LERIDA C.	28 ½	P.
BELLCAIRE A.	24 ½	P.
BELLCAIRE B.	18	P.

COMENTARIO

Naturalmente al llegar al final de una etapa, en este caso deportiva debemos hacer un balance de lo que ha sido este campeonato y el porvenir que le espera a este deporte en nuestra Villa.

En el primer caso, podemos señalar que este 4.º puesto obtenido por nuestros representantes, tiene sin duda un valor positivo muy estimable ya que después de sufrir un bache a principio de temporada han superado netamente a equipos como LERIDA C. y TORA B., que de buen comienzo se contaban para la lucha final.

En el segundo caso, la cosa ya se presenta un poco difícil pero yo creo que nuestra juventud también sabe apreciar lo bueno, y sin duda esta modalidad deportiva puede llegar a interesar a nuestros jóvenes, por la sencilla razón que es un deporte que en cada momento presenta una faceta diferente y que hay que descubrir.

Además, por otra parte, de dar la enhorabuena a este equipo de ajedrez por tan brillante temporada, quisiera que la Junta Rectora del Club, intentara fomentar el Ajedrez, organizando «EL I CAMPEONATO LOCAL DE AJEDREZ» que no dudo sería de interés para todos.

JAIME CUNAT

Memorial José Maria Perau

Concurso de Atletismo celebrado en Lérida el día 16 de Enero 1972

Relación de inscritos locales:

MASCULINOS:

Angel Juvete Comenge, Ricardo Bertrán Puigpinós
Ramón Torra Escolá, Jaime Caballé Brito, Manuel
París Manzano, José M.º Solé Amigó, Juan Fitó
Ribalta, Andrés Penella Fitó, José Mº Caballol Puig

FEMENINOS:

Ana María Guixé Sirera, Ramona Figuera Omedes
Carmen Ribalta Baltondrá, Angeles Valero Bernaus,
Maria Pilar Valero Bernaus y Carmen Martínez Vila.

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

FABRICACION Y VENTA DE

PANELES DECORATIVOS

*en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos*

V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 229
Pedro Vicens - Avda. M. Jolonch. 34 - Teléf. 248

Almacén, Exposición y Oficinas:

Avda. M. Jolonch, 34 AGRAMUNT (Lérida)

El Municipio

Por el Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Diciembre, se adoptaron los siguientes acuerdos:

ESCRITO DE LA DIRECCION GENERAL DE PROMOCION AL TURISMO.

Dar cuenta del escrito del Ilmo. Sr. Director General de Promoción del Turismo, felicitando a la Corporación por haber obtenido un premio en el 6.º Concurso de Embellecimiento de Pueblos é invitando a la vez a la constitución de un Centro de Iniciativas y Turismo.

CUENTA DE CAUDALES.

Se aprueba la correspondiente al tercer trimestre del ejercicio actual, rendida por Depositaria.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. Lorenzo Rivelles Vives, para realizar obras interiores en el inmueble propiedad de D.ª María Vila Codina, sito en la calle Estudios Nuevos.

A D. Jaime Bonet Guardia, para colocar un letrero luminoso en la fachada del comercio de su propiedad, sito en Avenida Mariano Jolonch.

ESCRITO DE LA JEFATURA PROVINCIAL DE SANIDAD.

Dar cuenta al Sr. Veterinario titular del escrito-circular de dicha Jefatura, relativo a la Campaña contra la Hidatidosis.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprueban varias por un importe total de 40.014 ptas.

SS. MM. los Reyes Magos en Agramunt

El pasado día 5 de Enero, S. S. M. M. los Reyes Magos, Melchor, Gaspar y Baltasar, entraron triunfalmente en nuestra Villa, precedidos por nuestras Majorrettes y Banda de Cornetas y Tambores, que con su incomparable estilo contribuyeron al éxito de la Cabalgata. Fueron recibidos por el Sr. Alcalde, y por una inmensa multitud de público; ya en la Casa Consistorial, el Sr. Alcalde se dirigió a las personalidades con palabras de salutación y bienvenida en nombre de toda la Villa de Agramunt. Seguidamente, estos respondieron a las palabras del Sr. Alcalde, con palabras de agradecimiento por la gran acogida de que habían sido objeto.

Desde estas páginas de Sió, la comisión de la Cabalgata agradece la desinteresada colaboración a todos cuantos han intervenido por la que S. S. M. M. se han marchado complacidos de las atenciones recibidas.

Tintoreria SALAS

Sió 29, - AGRAMUNT

Lavar es MEJORAR

Teñir es RENOVAR

Limpiamos Cortinas,
Alfombras, Mantas

Especialistas en limpieza
de Piel, Cuero y Ante

Colores Sólidos a Vapor

ESTAMOS PARA SERVIRLES

NOTA PRO «LLIBRE D'AGRAMUNT»

Com els lectors de «SIÓ» saben, una colla de convilatans està redactant el «LLIBRE D'AGRAMUNT». Com sigui que del mateix ha de formar part molt material gràfic ens dirigim a tots els agramuntins que vulguin col·laborar que enviïn tot allò que puguin i que es refereixi a fotos, gravats, estampes, goigs i altra documentació gràfica relacionada amb Agramunt. Poden dirigir-se al senyor Jaume Cots que és qui es cuida de l'aspecte d'aquesta obra. Si es vol es retornarà el material al seu propietari. Moltes gràcies.